

ЗАКОН за мерките срещу финансирането на тероризма

Обн. - ДВ, бр. 16 от 18.02.2003 г., изм., бр. 31 от 4.04.2003 г., изм. и доп., бр. 19 от 1.03.2005 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз; изм. и доп., бр. 92 от 13.11.2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм. и доп., бр. 28 от 14.03.2008 г.; изм. и доп., бр. 36 от 2008 г.; доп. бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г.; изм. и доп., бр. 57 от 26.07.2011 г.; изм., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 19.11.2012 г.; изм. и доп., бр. 102 от 21.12.2012 г.; изм. и доп., бр. 27 от 05.04.2016 г.; изм., бр. 81 от 14.10.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.; изм., бр. 7 от 19.01.2018 г.; изм. и доп., бр. 27 от 27.03.2018 г.; изм. и доп., бр. 42 от 28.05.2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм. и доп., бр. 94 от 29.11.2019 г.; изм. и доп., бр. 69 от 04.08.2020 г.; изм. и доп., бр. 21 от 12.03.2021 г.; изм., бр. 60 от 14.07.2023 г., в сила от 14.07.2023 г.; изм. и доп., бр. 84 от 06.10.2023 г., като измененията със ЗПК влизат в сила от 06.10.2023 г.

Чл. 1. С този закон се определят мерките срещу финансирането на тероризма, както и редът и контролът за тяхното прилагане.

Чл. 2. Целите на този закон са предотвратяване и разкриване на действия на физически лица, юридически лица, групи и организации, насочени към финансиране на тероризма.

Чл. 3. (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 19.11.2012 г.; изм., бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) (1) Мерките по този закон са:

1. блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;

2. забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 19 от 2005 г.; доп., бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 19.11.2012 г.; изм., бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) Лицата, изпълнили мярка по ал. 1, незабавно уведомяват за това министъра на вътрешните работи, министъра на финансите, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и Комисията за противодействие на корупцията.

(3) Блокирането по ал. 1 има действие на заповед или възбрана.

Чл. 4. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Предишен текст на чл. 4 - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Информацията, необходима за осъществяване целите на този закон, се събира, обработва, систематизира, анализира, съхранява, използва и предоставя от Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) (Нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Държавна агенция „Национална сигурност“, Министерството на вътрешните работи, Министерството на финансите, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и Прокуратурата на Република България обменят информация, необходима за осъществяване целите на този закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Обменът по ал. 1 - 2 не може да бъде отказан или ограничен по съображения за служебна, банкова, търговска или професионална тайна или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация.

Чл. 4а. (Нов - ДВ, бр. 57 от 2011 г.; изм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 19.11.2012 г.; изм., бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 84 от 2023 г.) (1) Въз основа на информацията от обмена по чл. 4 и информацията, придобита при изпълнение на други законоустановени функции на Държавна агенция „Национална сигурност“, агенцията установява физически лица, юридически лица, групи и организации, осъществяващи дейност, свързана с тероризъм или финансирането му, които отговарят на критериите за включване в санкционните списъци по резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989

(2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции.

(2) В случаите по ал. 1, когато може основателно да се приеме, че физически лица, юридически лица, групи и организации отговарят на критериите за включване в санкционните списъци по резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласувано с министъра на вътрешните работи изготвя мотивирано становище до Министерския съвет за отправяне на предложение до съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации за включване на тези физически лица, юридически лица, групи и организации в санкционните списъци на резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) и на последващите ги резолюции.

(3) Когато в резултат на обмена по чл. 4 или при изпълнение на други законоустановени функции на Държавна агенция „Национална сигурност“ се установи, че са отпаднали критериите, въз основа на които физически лица, юридически лица, групи и организации са били включени в санкционните списъци на резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласувано с министъра на вътрешните работи изготвя мотивирано становище до Министерския съвет за отправяне на предложение до съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации за изключване на тези физически лица, юридически лица, групи и организации от санкционните списъци на резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) и на последващите ги резолюции.

(4) За изготвяне на предложенията по ал. 2, 3 и 9 се прилагат насоките, процедурите и стандартните формуляри, приети от съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации.

(5) Предложенията по ал. 2, 3 и 9 се отправят до съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации от Министерския съвет чрез министъра на външните работи.

(6) Становищата и предложенията по ал. 2, 3 и 9 се изготвят независимо от наличието или липсата на наказателно производство.

(7) Физически лица, юридически лица, групи и организации, които са включени в санкционния списък на резолюции 1267 (1999), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции, могат лично или чрез представител да подадат молба до офиса на омбудсмана по съответната резолюция на Организацията на обединените нации за изключването си от този списък. Данните за контакт и за мандата на офиса на омбудсмана по съответните резолюции на Организацията на обединените нации се публикуват на интернет страницата на Министерството на външните работи.

(8) Министерството на вътрешните работи уведомява физическите лица, юридически лица, групи и организации, които са включени в санкционния списък на резолюции 1267 (1999), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции по реда на ал. 2, за възможностите за подаване на молба до офиса на омбудсмана по съответните резолюции на Организацията на обединените нации, както и за наличието на данни за контакт и за мандата на офиса на омбудсмана по съответните резолюции на Организацията на обединените нации на интернет страницата на Министерството на външните работи. Когато адресът не е известен, уведомяването се извършва чрез публикуване на известие на интернет страниците на Министерството на вътрешните работи и Министерството на външните работи.

(9) Физически лица, юридически лица, групи и организации, които са включени в санкционния списък на резолюция 1988 (2011) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите я резолюции, могат лично или чрез представител да подадат молба до Министерския съвет за изключването си от този списък. В тези случаи Министерският съвет може да отправи предложение до съответния комитет по санкциите на Организацията на обединените нации за изключването им въз основа на мотивирани становища на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и министъра на вътрешните работи дали критериите, въз основа на които тези физически лица, юридически лица, групи и организации са били включени в санкционния списък, са отпаднали. Становищата се предоставят в срок 5 работни дни от поискването им.

Чл. 46. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 84 от 2023 г.) Мерките по чл. 3 се прилагат спрямо:

1. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) физически лица, юридически лица, групи и организации, спрямо които са наложени санкции за тероризъм или финансирането му с регламент на Съвета на Европейския съюз;

2. физически лица, юридически лица, групи и организации, посочени от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации като свързани с тероризъм или финансирането му или спрямо които са наложени санкции за тероризъм или финансирането му с резолюция на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации - след публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;

3. физически лица, юридически лица, групи и организации, включени в списък, приет с решение на Министерския съвет.

Чл. 4в. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Мерките спрямо субектите по чл. 4б, т. 1 се прилагат по реда, предвиден в регламентите на Съвета на Европейския съюз, и по реда на този закон, когато това е предвидено.

(2) Мерките спрямо субектите по чл. 4б, т. 2 и 3 се прилагат по реда на този закон.

Чл. 5. (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; доп. бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г.; доп., бр. 102 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 27 от 2016 г.) По предложение на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на главния прокурор Министерският съвет с решение приема, допълва и изменя списъка по чл. 4б, т. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) В списъка по ал. 1 се включват:

1. лица, срещу които е образувано наказателно производство за тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс;

2. лица, за които има достатъчно данни, че осъществяват дейност, свързана с тероризъм или с финансиране на тероризъм;

3. (нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) лица, притежавани или контролирани пряко или непряко от лица по т. 1 и 2;

4. (нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) лица, действащи от името, за сметка на или по указание на лица по т. 1 и 2;

5. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) лица, посочени от компетентните органи на друга държава.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) В случаите по ал. 2, т. 5 предложението за приемане на решение на Министерския съвет се прави от министъра на външните работи съгласувано с министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ след получено мотивирано искане от компетентните органи на друга държава до Министерството на външните работи и след преценка, че може основателно да се приеме, че предложеното за включване в списъка по чл. 46, т. 5 лице отговаря на критериите по ал. 2, т. 1, 2 - 4. Преценката се извършва въз основа на писмени становища, предоставени от министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. Становищата се предоставят в срок 5 работни дни от поискването им.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 102 от 2012 г.; изм., бр. 27 от 2016 г.) Решението на Министерския съвет по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник" незабавно след приемането му и се публикува на интернет страниците на Министерския съвет, Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(5) (Нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) По предложение на министъра на вътрешните работи, на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на главния прокурор Министерският съвет може чрез министъра на външните работи да отправи искане до друга държава за прилагане на мерките по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 спрямо лица от списъка по чл. 46, т. 3. В тези случаи с искането се предоставят всички налични идентификационни данни за лицата, както и изчерпателна информация, която обосновава направеното искане и може да подпомогне другата държава при вземането на решение по искането.

(6) (Нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Лицата по ал. 2 могат лично или чрез представител да подадат възражение до Министерския съвет с искане за изключването им от списъка по чл. 46, т. 3. В тези случаи Министерският съвет може да поиска мотивирани становища от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, министъра на вътрешните работи и от главния прокурор с оглед на преценка за наличието на основания за изключването на лицата от списъка по чл. 46, т. 3. Становищата се предоставят в срок 5 работни дни от поискването им.

(7) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; предишна ал. 5, бр. 84 от 2023 г.) Лицата по ал. 2 могат да обжалват решението на Министерския съвет, с което са включени в списъка по ал. 1, пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на обжалвания акт.

(8) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; предишна ал. 6, изм., бр. 84 от 2023 г.) Препис от решението на Върховния административен съд, с което се уважава жалбата по ал. 7, се изпраща на Министерския съвет, който незабавно извършва необходимите промени. Решението на Министерския съвет, с което се изменя списъкът, се обнародва и публикува по реда на ал. 4.

(9) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; доп., бр. 102 от 2012 г.; отменена и заменена с предишна ал. 6, доп., бр. 27 от 2016 г.; предишна ал. 7, изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) Когато основанието за включване на дадено лице в списъка по ал. 1 е отпаднало министърът на външните работи, министърът на вътрешните работи, председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или главният прокурор по свой почин в 14-дневен срок от узнаването на основанието за отпадане внася предложение в Министерския съвет за заличаването на това лице от списъка. Процедура за заличаване на лице от списъка може да бъде започната и при подадено искане от заинтересованите лица по реда на ал. 6. Решението на Министерския съвет, с което се изменя списъкът, се обнародва и публикува по реда на ал. 4.

(10) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г.; изм., бр. 27 от 2016 г.; предишна ал. 8, бр. 84 от 2023 г.) Прокурорите незабавно уведомяват министъра на вътрешните работи, главния прокурор и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, когато образуват наказателно производство за тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 84 от 2023 г.) (1) Министерството на външните работи публикува незабавно на интернет страницата си информацията относно:

1. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) приетите регламенти на Съвета на Европейския съюз за налагане на санкции за тероризъм или за финансирането му;
2. приетите резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации за налагане на санкции във връзка с тероризъм или с неговото финансиране, както и за промени в списъците на лицата по тези резолюции;
3. приетите решения на Министерския съвет по чл. 5, ал. 1.

(2) На интернет страницата на Министерството на външните работи се публикува незабавно и консолидиран текст на списъка по чл. 5, ал. 2.

Чл. 5б. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; доп., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласувано с Министерството на вътрешните работи дава указания за прилагане на мерките по чл. 3, както и за условията за преустановяването им.

(2) Указанията по ал. 1 се публикуват на интернет страниците на Министерството на външните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 6. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 102 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2018 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 102 от 2012 г.; изм., бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) Блокират се всички финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, които са собственост на лицата, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, независимо в чие владение се намират, както и всички финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, намиращи се във владение, държани или контролирани от лицата, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, както и от лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, с изключение на вещите и правата, върху които не може да се насочва принудително изпълнение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Мярката по ал. 1 се прилага и за финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, придобити след:

1. публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;
2. обнародването на списъка по чл. 4б, т. 3.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Изпълнението на мярката по ал. 1 не спира начисляването на лихви и придобиването на други граждански плодове от блокираните финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, като всичко новопридобито също се блокира.

(4) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) Всичко придобито и генерирано от финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, притежавани, намиращи се във владение, държани или контролирани от лицата, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, както и от лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, също се блокира от съответната дата по ал. 2.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице може да разреши извършване на плащане или на други разпоредителни действия с блокираните финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, когато това е необходимо за:

1. лечение или други неотложни хуманитарни нужди на лицето, чието имущество е блокирано, или на член на неговото семейство;
2. плащане на задължения към държавата;
3. плащане на възнаграждения за положен труд;
4. задължително обществено осигуряване;
5. (изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) задоволяване на текущи нужди на физическите лица, посочени в чл. 46, т. 2 и 3, и членовете на техните семейства.

(6) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Разрешението по ал. 5 се издава за всеки конкретен случай въз основа на мотивирана молба на заинтересованото лице, а когато се отнася до плащане на задължения към държавата - и по инициатива на министъра на финансите. Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице се произнася в срок 48 часа от постъпването на молбата.

(7) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Отказът на министъра на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице да даде разрешение по ал. 5 може да се обжалва пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.; доп., бр. 84 от 2023 г.)

(1) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.; доп., бр. 84 от 2023 г.) Забранява се на физическите и юридическите лица или други правни образувания да предоставят пряко или косвено финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, както и финансови услуги на лица, посочени в чл. 46, т. 2 и 3 и на лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, освен с разрешение, издадено при условията и по реда на чл. 6.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Забраната по ал. 1 не се отнася до обикновени дребни сделки за задоволяване на текущи нужди на физическото лице, посочено в чл. 46, т. 2 и 3, или на членовете на неговото семейство.

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) Забраняват се сделките с блокирани финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лица, посочени в чл. 46, т. 2 и 3, както и на лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, както и сделките по предоставянето на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на такива лица.

(2) Даденото от страните по сделка, извършена в нарушение на ал. 1, се отнема в полза на държавата.

(3) Искът по ал. 2 се предявява от министъра на финансите по местонахождението на имота или по местоизпълнението на сделката. Ако местоизпълнението на сделката е в чужбина, искът се предявява пред Софийския градски съд.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Ако подлежащите на отнемане финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси липсват, присъжда се тяхната равностойност.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Третите добросъвестни лица, които претендират самостоятелни права върху блокирани финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, могат да предявят претенциите си по исков ред след:

1. публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;
2. обнародването на списъка по чл. 46, т. 3.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; бр. 28 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 36 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 57 от 2011 г.; доп., бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.; доп., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 60 от 2023 г., в сила от 14.07.2023 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Всеки, който знае, че дадени операции или сделки са насочени към финансиране на тероризма, е длъжен незабавно да уведоми за това министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.; отм., бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари прилагат мерките по чл. 3, т. 1 - 4 от същия закон с оглед превенция на използването на финансовата система за целите на финансирането на тероризма при условията и по реда на чл. 5 - 9, глава втора, глава трета и глава седма от Закона за мерките срещу изпирането на пари и на този закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.; изм., бр. 92 от 2007 г.; доп., бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм. и доп., бр. 36 от 2008 г.; изм. изцяло, бр. 57 от 2011 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.) При съмнение и/или узнаване за финансиране на тероризъм лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни да уведомят незабавно и дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършване на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. В уведомлението лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари посочват максималния срок, в който операцията или сделката може да се отложат. В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 и 90 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(4) (Нова - ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Задължението за уведомяване по ал. 1 и 3 се отнася и за опита за извършване на операция или сделка, насочена към финансиране на тероризъм, както и за средствата, за които се подозира, че са свързани или са използвани за терористични актове или от терористични организации и терористи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; изм., бр. 28 от 2008 г.; предишна ал. 4, бр. 57 от 2011 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката по ал. 3 е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка или операция, лицето по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно след извършването ѝ, като посочва причините, поради които забавянето е било невъзможно.

(6) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да получи информация за финансиране на тероризъм освен от лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, и от техни служители, които не отговарят за прилагането на мерките срещу финансирането на тероризма, от държавен орган или чрез международен обмен. Органите на Националната агенция за приходите и митническите органи са длъжни да предоставят информация на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно, ако при осъществяване на законоустановените си функции установят факти и обстоятелства, които може да са свързани с финансиране на тероризъм. В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 и 90 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(7) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ предоставя на лицето по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и на органите по ал. 6

информация, свързана с извършеното от него уведомяване. Решението относно обема информация, който следва да се предостави обратно за всеки конкретен случай на уведомяване, се взема от директора на дирекцията.

(8) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; предишна ал. 5, бр. 57 от 2011 г.; предишна ал. 6, изм., бр. 27 от 2018 г.; отм., бр. 60 от 2023 г., в сила от 14.07.2023 г.) .

(9) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) Когато при анализа на получена по реда на чл. 76, 77 и 78 от Закона за мерките срещу изпирането на пари информация възникне съмнение за финансиране на тероризъм, дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ упражнява правомощията си по чл. 74, ал. 3 от същия закон.

(10) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; бр. 28 от 2008 г.; предишна ал. 6, бр. 57 от 2011 г.; предишна ал. 7, изм., бр. 27 от 2018 г.) Разкриването на информация по ал. 3 и 6 не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна тайна, банкова, търговска или професионална тайна, или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация, и не поражда отговорност за нарушаване на ограниченията за разкриване на информация, предвидени с договор, законов или подзаконов нормативен акт или административен акт.

(11) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; предишна ал. 7, изм. бр. 57 от 2011 г.; предишна ал. 8, изм., бр. 27 от 2018 г.; доп., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.) При условията на ал. 10 не се поражда отговорност и в случаите, при които се установи, че не е извършено престъпление, а операциите и сделките са били законосъобразни. Подаването на уведомление по ал. 6 или на вътрешен сигнал за съществуващо съмнение за финансиране на тероризъм не е основание за прекратяване на трудовото или служебното правоотношение на лицето, подало уведомлението или сигнала, или за прилагане на други дисциплинарни мерки или санкции спрямо него.

(12) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Лице, което е уволнено или на което са наложени други дисциплинарни мерки, или по отношение на което са отправени заплахи или предприети други действия, водещи до психически или физически тормоз, заради това, че е подало уведомление по ал. 6 или вътрешен сигнал за съществуващо съмнение за финансиране на тероризъм, има право на обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди по съдебен ред, наред с правата за защита от незаконно уволнение и други права за защита срещу неравностойно или дискриминационно третиране.

(13) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; предишна ал. 8, бр. 57 от 2011 г.; предишна ал. 9, изм., бр. 27 от 2018 г.; предишна ал. 12, изм. и доп., бр. 94 от 2019 г.) Лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, органите по чл. 74, ал. 4 от същия закон и органите по ал. 6, лицата, които ги управляват и представляват, както и техните служители не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация по този закон освен в случаите по чл. 80, ал. 2 - 5 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и при спазване на чл. 80, ал. 7 и 8 от същия закон.

(14) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; предишна ал. 10, изм., бр. 27 от 2018 г.; предишна ал. 13, изм., бр. 94 от 2019 г.) Информацията относно уведомяването по ал. 3 се обменя в рамките на групата, освен ако директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ не даде други указания в срока по ал. 3.

(15) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; предишна ал. 11, изм., бр. 27 от 2018 г.; предишна ал. 14, изм., бр. 94 от 2019 г.) Информацията относно уведомяването по ал. 5 се обменя в рамките на групата, освен ако директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ не даде други указания.

(16) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2018 г.; предишна ал. 16, бр. 94 от 2019 г.) Формата и редът за подаване на уведомлението по ал. 3 и 5 се определят с правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Чл. 9а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2007 г.; изм., бр. 28 от 2008 г.; изм. изцяло, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.; изм., бр. 84 от 2023 г.) (1) Органите за надзор по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни да предоставят информация на министъра на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно, ако при осъществяване на надзорната си дейност установят факти, които може да са свързани с финансиране на тероризъм.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ и органите за надзор по ал. 1 могат да обменят информация за целите на осъществяваните от тях законоустановени функции при спазване на чл. 87, ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Чл. 9б. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм. и доп., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.; изм., бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) Когато при проучването и анализа на информацията, получена при условията и по реда на този закон, съмнението за финансиране на тероризъм не отпадне, дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ упражнява правомощията си по чл. 75, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и при спазване на ограниченията, посочени в чл. 75, ал. 1 от същия закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм., бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) При получаване на мотивирани искания за предоставяне на информация от служба за сигурност или обществен ред по смисъла на § 1, т. 16 и 17 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари, от компетентна специализирана дирекция на Държавна агенция „Национална сигурност“ или от Комисията за противодействие на корупцията, когато същите са основани на съмнения за финансиране на тероризъм, дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ упражнява правомощията си по чл. 75 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) Достъпът до информация при условията на чл. 75, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари може да се използва за целите на този закон, като пълна информация се предоставя при условията и по реда на чл. 75, ал. 3 и чл. 81, ал. 2 от същия закон.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм., бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) Прокуратурата, съответната служба за сигурност или обществен ред, компетентните специализирани дирекции на Държавна агенция „Национална сигурност“ и Комисията за противодействие на корупцията, получили информация от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ по реда на ал. 1 и 3, предоставят на дирекцията обратна информация за това как е била използвана предоставената информация, за насочването ѝ към друг компетентен орган или институция, както и за резултатите от извършените въз основа на тази информация разследвания или проверки, включително относно образувано досъдебно производство.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; отм., бр. 94 от 2019 г.).

Чл. 9в. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) (1) Предоставянето на информация в случаите по чл. 9, ал. 1 и 3 може да се извърши и по електронен път с квалифициран електронен подпис или с издаден от Държавна агенция „Национална сигурност“ сертификат за достъп. При получаване на информацията се извършва автоматично

издаване на входящ номер и дата, които се изпращат на подателя с електронно съобщение.

(2) Условието и редът за издаване и използване на сертификата за достъп по ал. 1, видовете документи и данните, които могат да се подават чрез използването на квалифициран електронен подпис или сертификат за достъп, и редът за тяхното подаване по електронен път се определят с писмени указания на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Указанията се публикуват на интернет страницата на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(3) Обменът на информация по реда на чл. 9, ал. 6 и на чл. 9а и 9б може да се извършва чрез защитени канали за електронна комуникация при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 10. (1) Компетентните органи, получили информация във връзка с прилагането на този закон, запазват анонимността на лицата, които са я предоставили.

(2) Информацията, събирана по реда на този закон, се използва само за целите на закона или за противодействие на престъпността.

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; доп., бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; доп., бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.; изм., бр. 27 от 2018 г.) В случаите по чл. 9, ал. 1, 3 и 6 министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, или оправомощени от тях длъжностни лица могат да издадат писмена заповед за спиране на определена операция или сделка за срок до 5 работни дни, считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта, с цел извършване на анализ, потвърждаване на съмнението и разкриване на резултатите от извършения анализ на компетентните органи. След извършване на анализа дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно уведомява прокуратурата за спирането на операцията или сделката, като предоставя необходимата информация при запазване анонимността на лицето, извършило уведомяването по чл. 9, ал. 1, 3 и 6. Когато до изтичането на този срок не бъде наложен заповед или възбрана, лицето по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари може да извърши операцията или сделката.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) В неотложни случаи, когато това е единствената възможност за блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лице, за което има данни, че се приготвя да извърши терористичен акт, министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ или оправомощените от тях длъжностни лица могат с писмена заповед да разпоредят блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси за срок до 45 работни дни считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта, като за това незабавно уведомяват прокуратурата и ѝ предоставят цялата необходима информация.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Заповедите по ал. 1 и 2 могат да се обжалват пред Върховния административен съд. Върховният административен съд се произнася по жалбата в срок до 24 часа от постъпването ѝ. Обжалването не спира изпълнението.

(4) Лицата, задължени да изпълнят заповедите по ал. 1 и 2, се считат за уведомени от датата на получаване на препис от тях.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Препис от заповедта по ал. 2 и решението на съда по ал. 3, когато се блокира недвижим имот, се изпраща на съответната служба по вписванията.

Чл. 11а. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) (1) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ използва получената при условията и по реда на този закон информация за извършване на стратегически анализи по чл. 84 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(2) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да използва информацията, получена по чл. 76, 77 и 78 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, и за целите на противодействието на финансирането на тероризма.

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 19.11.2012 г.; изм., бр. 27 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Мерките по чл. 3, ал. 1 се преустановяват в двудневен срок от:

1. публикуването на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2 за заличаване на лице от резолюциите на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

2. обнародването в „Държавен вестник“ на решението на Министерския съвет, с което физическите или юридическите лица, групите и организациите са заличени от списъка по чл. 46, т. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) В случаите, когато спрямо лицата по чл. 46, т. 2 са наложени и санкции за тероризъм или финансирането му с регламент на Съвета на Европейския съюз, мерките по чл. 3, ал. 1 се преустановяват по реда на регламента.

Чл. 13. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2008 г.) Министърът на вътрешните работи, както и председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ обменят информация за целите на предотвратяването и разкриването на действия на физически и юридически лица, насочени към финансиране на тероризма, с компетентните органи на други държави и на международни организации.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм. изцяло, бр. 27 от 2018 г.; доп., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) (1) Държавна агенция „Национална сигурност“ по своя инициатива и при запитване обменя информация по този закон със съответните международни органи, с органите на Европейския съюз и с органи на други държави въз основа на международни договори и/или при условията на взаимност.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ по своя инициатива и при запитване обменя информация за съмнение за финансиране на тероризъм при условията и по реда на глава шеста, раздел II на Закона за мерките срещу изпирането на пари. В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Чл. 14а. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Предишен текст на чл. 14а, изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Контролът по изпълнението на задълженията по този закон от лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари се упражнява от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ по реда на глава девета от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(2) (Нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Контрол за изпълнението на задълженията по този закон от лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари се упражнява по реда на глава девета от Закона за мерките срещу изпирането на пари и съответно от:

1. Българската народна банка - по отношение на:

а) лицензираните от нея лица по чл. 4, т. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, предложение второ, включително клонове на кредитни институции от трета държава, както и по отношение на установени на територията на Република България клонове на кредитни институции, лицензирани в други държави членки, в случаите, посочени в Закона за кредитните институции, включително по отношение на дейността им по чл. 6 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

б) лицензираните от нея лица по чл. 4, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, включително по отношение на дейността им чрез представители на територията на Република България, както и по отношение на дейността, осъществявана чрез клонове или представители на територията на Република България, на платежни институции и дружества за електронни пари, лицензирани в други държави членки;

2. Комисията за финансов надзор и нейните органи - по отношение на лицата по чл. 4, т. 5 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари с изключение на банките - инвестиционни посредници по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

3. Националната агенция за приходите - по отношение на лицата по чл. 4, т. 21 от Закона за мерките срещу изпирането на пари;

4. Комисията за регулиране на съобщенията - по отношение на лицата по чл. 4, т. 7 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(3) (Нова - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Проверки по изпълнението на изискванията на този закон от поднадзорните лица се извършват и от органите за надзор по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари извън тези по ал. 2. При констатиране на нарушение органите за надзор по изречение първо незабавно уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, като изпращат извлечение от констативния акт в съответната част и информация за предприетите мерки.

Чл. 146. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Контролът по изпълнението на задълженията по този закон от лицата, които не попадат в кръга на чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, се упражнява от министъра на вътрешните работи.

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм. изцяло, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.; изм., бр. 69 от 2020 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 60 от 2023 г., в сила от 14.07.2023 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм., бр. 94 от 2019 г.; изм., бр. 60 от 2023 г., в сила от 14.07.2023 г.) Който извърши или допусне да се извърши нарушение на чл. 6, ал. 1 - 4, чл. 7, ал. 1, чл. 9, ал. 1 - 5, 10 и 13 - 15 и чл. 11, ал. 1 и 2, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва със:

1. глоба от 2000 до 10 000 лв., когато нарушителят е физическо лице;

2. имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв., когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец;

3. имуществена санкция от 30 000 до 100 000 лв., когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е:

1. по ал. 1, т. 1 - глоба от 5000 до 20 000 лв.;

2. по ал. 1, т. 2 - имуществена санкция от 40 000 до 100 000 лв.;

3. по ал. 1, т. 3 - имуществена санкция от 50 000 до 200 000 лв.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) За тежки или системни нарушения по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, наказанието е:

1. по ал. 1, т. 1 - глоба от 5000 до 2 000 000 лв.;

2. по ал. 1, т. 2 - имуществена санкция от 50 000 до 2 000 000 лв. или до двойния размер на облагата от нарушението, ако същата може да бъде установена;

3. по ал. 1, т. 3 - имуществена санкция от 100 000 до 10 000 000 лв. или до 10 на сто от годишния оборот, включително брутните приходи съгласно консолидирания отчет на крайното предприятие майка за предходната година, състоящи се от вземания по лихви и други подобни доходи, доходи от акции и други ценни книжа с променлива или фиксирана доходност и вземания от комисиони и/или такси.

(4) Глобите по ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 се налагат и на лице, което управлява и представлява лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и на лице, което отговаря за осъществяването или осъществява вътрешния контрол по изпълнението на задълженията на лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и правилника за прилагането му, когато тези лица са извършили или са допуснали, или са участвали в извършване на нарушение по ал. 1.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) За тежки или системни нарушения по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, наказанието е:

1. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) глоба от 5000 до 2 000 000 лв. - когато нарушителят е лице, което управлява и представлява лице по чл. 4, т. 7 и 12 - 39 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и лице, което отговаря за осъществяването или осъществява вътрешния контрол по изпълнението на задълженията на лице по чл. 4, т. 7 и 12 - 39 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и правилника за прилагането му, когато тези лица са извършили или са допуснали, или са участвали в извършване на нарушение по ал. 1;

2. глоба от 10 000 до 10 000 000 лв., когато нарушителят е лице, което управлява и представлява лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и лице, което отговаря за осъществяването или осъществява вътрешния контрол по изпълнението на задълженията на лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и правилника за прилагането му, когато тези лица са извършили или са допуснали, или са участвали в извършване на нарушение по ал. 1.

(6) В случаите на нарушения, извършени от лице, което е гражданско дружество по смисъла на Закона за задълженията и договорите, адвокатско съдружие по смисъла на Закона за адвокатурата или друго неперсонифицирано правно образувание, глобите и имуществените санкции по ал. 1, 2 и 3 се налагат на управляващите съдружници и на лицата, които управляват и представляват лицето.

(7) Лице по ал. 4, на което е наложена глоба с влязло в сила наказателно постановление по ал. 5, не може да заема висша ръководна длъжност при лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари за срок една година.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) При условията на ал. 2 и 3 по предложение на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на министъра на вътрешните работи, или по своя инициатива органът, който е издал разрешението или лиценза за извършване на дейност на лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, може да отнеме издаденото разрешение или лиценз за съответната дейност или да разпорежи заличаване на вписването - при регистрационен режим.

(9) Актовете по ал. 8 се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.; изм., бр. 69 от 2020 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.) Държавна агенция „Национална сигурност“, Българската народна банка, Комисията за финансов надзор и Националната агенция за приходите публикуват своевременно на официалните си интернет страници информация за влезлите в сила актове за прилагане на предвидените в този закон принудителни административни мерки и наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон. В публикациите се съдържа информация за нарушителя, вида и естеството на нарушението и вида на наложената мярка или наказание и неговия размер. На публикуване подлежи и информация за съдебните актове, с които са отменени влезли в сила наказателни постановления след възобновяване на административнонаказателно производство по чл. 70 от Закона за административните нарушения и наказания. Публикуването се извършва при условията и по реда на чл. 122 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Дирекция „Финансово

разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" информира Европейския банков орган за всички наложени на лица по чл. 4, т. 1 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари административни наказания за нарушения на този закон, както и за всички приложени спрямо тези лица принудителни административни мерки по този закон, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм. и доп., бр. 69 от 2020 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм., бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.; изм. и доп., бр. 69 от 2020 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.; изм. и доп., бр. 84 от 2023 г.) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност", Националната агенция за приходите, от определените длъжностни лица на Българската народна банка, от определените от органите на Комисията за финансов надзор длъжностни лица или от оправомощените от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията служители. Наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност", органа за надзор, от неговия ръководител или от оправомощени от тях длъжностни лица, а в случаите от компетентността на Комисията за регулиране на съобщенията - от председателя на комисията или изрично оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 27 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2018 г.) По смисъла на този закон:

1. **„Финансови услуги"** са: извършване на дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции; застрахователни, презастрахователни или свързани със застраховането услуги; публично предлагане на ценни книжа и търговия с ценни книжа; всички форми на управление на парични средства или имуществва по занятие; всички форми на управление на колективни инвестиции, управление на осигурителни дружества и фондове; предоставяне и разпространение на финансова информация, обработка на финансови данни и съответния софтуер, произтичащи от доставчици на други финансови услуги, както и консултантски, посреднически, счетоводни и други спомагателни дейности, свързани с описаните по-горе финансови услуги.

2. **„Финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси"** са: имущество от всякакъв вид, независимо материално или нематериално, движимо или недвижимо, придобито по всякакъв начин, както и юридически документи или инструменти под всякаква форма, в това число електронни или дигитални, удостоверяващи право на собственост или други права върху него, включително, но не само, банкови кредити, пътнически чекове, банкови чекове, парични преводи, дялове, ценни книжа, облигации, менителници, акредитиви.

3. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) **„Финансиране на тероризъм"** е прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, и/или предоставяне на финансови услуги с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще бъдат използвани изцяло или частично за извършване на тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, кражба с цел набавяне на средства за извършване на тероризъм,

подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

4. (Отм. - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) .

5. (Нова - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) „Системно нарушение“ е налице, когато са извършени 5 или повече административни нарушения на този закон от същия вид в рамките на една година.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 57 от 2011 г.; отм., бр. 27 от 2016 г.; нов - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) Този закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141/73 от 5 юни 2015 г.).

§ 1б. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2012 г.; отм., бр. 27 от 2016 г.).

§ 1в. (Нов - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) Този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари в срок четири месеца от влизането в сила на този закон допълват вътрешните си правила по чл. 16, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари с критерии за разпознаване на съмнителни операции или сделки и клиенти, насочени към финансиране на тероризма, и ги изпращат на директора на Агенцията за финансово разузнаване за утвърждаване.

§ 3. В § 21 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2003 г. (обн., ДВ, бр. 120 от 2002 г.; попр., бр. 2 от 2003 г.) ал. 1 и 2 се отменят.

§ 4. (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на вътрешните работи.

Законът е приет от 39-то НС на 5.02.2003 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 31 от 04.04.2003 г.)

§ 26. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ДВ, бр. 16 от 2003 г.) в чл. 9, ал. 2 и 3, чл. 14 и § 2 думите "Агенция "Бюро за финансово разузнаване" се заменят с "Агенцията за финансово разузнаване".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност (ДВ, бр. 19 от 01.03.2005 г.)

§ 6. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 2 съюзът "и" се заличава, поставя се запетая, а накрая се добавя "и Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност".

2. Член 12 се изменя така:

"Чл. 12. Мерките по чл. 3, ал. 1 се преустановяват в 7-дневен срок от обнародването в "Държавен вестник" на решението на Министерския съвет, с което физическите или юридическите лица, групите и организациите са заличени от списъка, освен ако в този срок Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност представи определение на съда за продължаването им."

**Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за
кредитните институции
(ДВ, бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от деня на влизане в сила
на Договора за присъединяване на Република България към
Европейския съюз)**

§ 31. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба думите "сделките по чл. 1 и 2 от Закона за банките" се заменят с "дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции".

**Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за
изменение и допълнение на Закона за мерките срещу
изпирането на пари
(ДВ, бр. 92 от 13.11.2007 г.)**

§ 11. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) алинея 3 се изменя така:

"(3) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни при възникнало съмнение за финансиране на тероризъм да уведомят и Агенцията за финансово разузнаване преди извършването на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. В тези случаи агенцията упражнява правомощията си по чл. 13, 17 и 22 от Закона за мерките срещу изпирането на пари."

б) създава се нова ал. 4:

"(4) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно, лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари уведомява и Агенцията за финансово разузнаване незабавно след извършването ѝ;"

в) досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6;

г) създават се ал. 7 и 8:

"(7) При условията на ал. 6 не се поражда отговорност и в случаите, при които се установи, че не е извършено престъпление, а операциите и сделките са били законосъобразни.

(8) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, лицата, които ги управляват и представляват, както и техните служители, не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация по този закон освен в случаите по чл. 14, ал. 2-5 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и при спазване на ограниченията по чл. 14, ал. 7 от същия закон."

2. Създава се чл. 9а:

"Чл. 9а. (1) Органите за надзор върху дейността на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни да предоставят информация на министъра на вътрешните работи и на Агенцията за финансово разузнаване, ако при осъществяване на надзорната си дейност установят извършване на операции или сделки, свързани със съмнение за финансиране на тероризъм.

(2) В проверките, извършвани от органите по ал. 1, се включва и проверка на изпълнението на изискванията на този закон от проверяваните лица. При установяване на нарушение органите за надзор уведомяват Агенцията за финансово разузнаване, като изпращат извлечение от констативния акт в съответната част."

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за Държавна агенция "Национална сигурност" (ДВ, бр. 109 от 20.12.2007 г.)

§ 20. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) в ал. 1 накрая се добавя "и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност";

б) алинея 2 се отменя;

в) в ал. 3 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

2. В чл. 11, ал. 1 думите "ал. 1, 2 и 3" се заменят с "ал. 1 и 3".

3. В чл. 14 думите "Агенцията за финансово разузнаване" се заменят с "Държавна агенция "Национална сигурност".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 36 от 04.04.2008 г.)

§ 5. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г. и бр. 28 от 2008 г.) в чл. 9, ал. 3 след думите "да уведомят и" се добавя "дирекция "Финансово разузнаване" на", а думите "17 и 22" се заменят с "и 18".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 21 март 2008 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

За председател на Народното събрание: Любен Корнезов

Преходни и заключителни разпоредби към Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ДВ, бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г.)

§ 41. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г. и бр. 28 и 36 от 2008 г.) в чл. 5 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2, т. 2 след думите „тероризъм, финансиране на тероризъм“ се добавя „набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм“, а след думите „приготовление към извършване на тероризъм“ се добавя „подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм“.

2. В ал. 8 след думите „тероризъм, финансиране на тероризъм“ се добавя „набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм“, а след думите „приготовление към извършване на тероризъм“ се добавя „подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество

(ДВ, бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 19.11.2011 г.)

§ 10. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г.) в чл. 3, ал. 2, чл. 4а и 12 думите „Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност“ се заменят с „Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество“.

Заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 102 от 21.12.2012 г.)

§ 10. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г. и бр. 38 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5:

а) в ал. 4 накрая се добавя „и се публикува на интернет страниците на Министерския съвет, Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“ заедно с указания на Държавна агенция „Национална сигурност“ за прилагането на мерките“;

б) в ал. 6, изречение второ след думите „се обнародва“ се добавя „и публикува“.

2. В чл. 6, ал. 1 след думите „намиращи се във владение“ се поставя запетая, а думите „или държани“ се заменят с „държани или контролирани“.

3. В допълнителните разпоредби се създава § 16:

„§ 16. „Контрол върху парични средства, финансови активи и друго имущество“ по смисъла на този закон включва контрола върху юридически лица по смисъла на специалните закони, уреждащи съответния вид дейност, както и случаите, в които лице, включено в списъка по чл. 5 от този закон, се явява действителен собственик на клиент - юридическо лице по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари.“

Разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ДВ, бр. 27 от 05.04.2016 г.)

§ 12. В останалите текстове на закона думите „парични средства, финансови активи и друго имущество“, съответно „парични средства, финансови активи или друго имущество“ се заменят с „финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

(ДВ, бр. 81 от 14.10.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.)

§ 95. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г. и бр. 27 от 2016 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 6:

а) в ал. 5 думите „Министърът на финансите“ се заменят с „Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице“;

б) в ал. 6, изречение второ думите „Министърът на финансите“ се заменят с „Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице“;

в) в ал. 7 думите „министъра на финансите“ се заменят с „министъра на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице“.

2. В чл. 11:

а) в ал. 1 думите „**може да издаде**“ се заменят с „**или оправомощените от тях длъжностни лица могат да издадат**“, думата „**уведомява**“ се заменя с „**уведомяват**“, а думата „**предоставя**“ се заменя с „**предоставят**“;

б) в ал. 2 думите „**може с писмена заповед да разпореда**“ се заменят с „**или оправомощените от тях длъжностни лица могат с писмена заповед да разпоредят**“, думата „**уведомява**“ се заменя с „**уведомяват**“, а думата „**предоставя**“ се заменя с „**предоставят**“;

в) в ал. 3 думите „**на министъра на вътрешните работи, съответно на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност**“ и запетаята след тях се заличават;

г) в ал. 5 думите „**на министъра на вътрешните работи, съответно на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност**“ и запетаята след тях се заличават.

3. В § 4 от преходните и заключителните разпоредби думите „**и на министъра на финансите**“ се заличават.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.)

§ 11. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г. и бр. 27 и 81 от 2016 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 2 думите „**Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество**“ се заменят с „**Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество**“.

2. В чл. 4а думите „**Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество**“ се заменят с „**Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество**“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.)

§ 13. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г. и бр. 7 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Блокират се всички финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, които са собственост на лицата, посочени в чл. 46, т. 2 и 3, независимо в чие владение се намират, както и всички финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, намиращи се във владение, държани или контролирани от лицата, посочени в чл. 46, т. 2 и 3, както и от лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, с изключение на вещите и правата, върху които не може да се насочва принудително изпълнение.“;

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Всичко придобито и генерирано от финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, притежавани, намиращи се във владение, държани или контролирани от лицата, посочени в чл. 46, т. 2 и 3, както и от лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, също се блокира от съответната дата по ал. 2.“

2. В чл. 7 ал. 1 се изменя така:

„(1) Забранява се на физическите и юридическите лица или други правни образувания да предоставят финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, както и финансови услуги на лица, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, освен с разрешение, издадено при условията и по реда на чл. 6.“

3. В чл. 8 ал. 1 се изменя така:

„(1) Забраняват се сделките с блокирани финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лица, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, както и на лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, както и сделките по предоставянето на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на такива лица.“

4. В чл. 9:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни при възникване на съмнение за финансиране на тероризъм да извършат идентифициране на клиентите и проверка на тяхната идентификация по съмнителната операция или сделка по реда на глава втора, раздели V и VI от Закона за мерките срещу изпирането на пари, да съберат информация за съществените елементи и стойността на операцията или сделката, съответните документи и другите идентификационни данни и да уведомят незабавно и дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършване на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 и 90 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.“;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката по ал. 3 е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка или операция, лицето по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно след извършването ѝ, като посочва причините, поради които забавянето е било невъзможно.“;

в) създават се нови ал. 6 и 7:

„(6) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да получи информация за финансиране на тероризъм освен от лицата по ал. 3 и от държавен орган или чрез международен обмен. В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 и 90 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(7) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ предоставя на лицето по ал. 3 и на органите по ал. 6 информация, свързана с извършеното от него уведомяване. Решението относно обема информация, който следва да се предостави обратно за всеки конкретен случай на уведомяване, се взема от директора на дирекцията.“;

г) досегашната ал. 6 става ал. 8 и се изменя така:

„(8) Лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари включват във вътрешните си правила по глава осма, раздел I от същия закон критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти, насочени към финансиране на тероризъм.“;

д) създава се нова ал. 9:

„(9) Когато при анализа на получена по реда на чл. 76, 77 и 78 от Закона за мерките срещу изпирането на пари информация възникне съмнение за финансиране на тероризъм, дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ упражнява правомощията си по чл. 74, ал. 3 от същия закон.“;

е) досегашната ал. 7 става ал. 10 и се изменя така:

„(10) Разкриването на информация по ал. 3 и 6 не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна тайна, банкова, търговска или професионална тайна, или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация, и не поражда отговорност за нарушаване на ограниченията за разкриване на информация, предвидени с договор, законов или подзаконов нормативен акт или административен акт.“;

ж) досегашната ал. 8 става ал. 11 и в нея думите „ал. 7“ се заменят с „ал. 10“;

з) досегашните ал. 9, 10 и 11 стават съответно ал. 12, 13 и 14 и се изменят така:

„(12) Лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, органите по чл. 74, ал. 4 и по чл. 88 от същия закон, лицата, които ги управляват и представляват, както и техните служители не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация по този закон освен в случаите по чл. 80, ал. 2 - 5 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и при спазване на чл. 80, ал. 7 от същия закон.“

(13) Информация относно докладването на съмнение по ал. 3 се обменя в рамките на групата, освен ако директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ не даде други указания в срока по ал. 3.

(14) Информация относно докладването на съмнение по ал. 5 се обменя в рамките на групата, освен ако директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ не даде други указания.“;

и) създава се ал. 15:

„(15) Формата и редът за подаване на уведомлението по ал. 3 и 5 се определят с правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари.“

5. Член 9а се изменя така:

„Чл. 9а. (1) Органите за надзор по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни да предоставят информация на министъра на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно, ако при осъществяване на надзорната си дейност установят факти, които може да са свързани с финансиране на тероризъм.“

(2) Органите за надзор по ал. 1 извършват и проверки по изпълнението на изискванията на този закон от поднадзорните лица. При констатиране на нарушение органите за надзор незабавно уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, като изпращат извлечение от констативния акт в съответната част.

(3) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ и органите за надзор по ал. 1 могат да обменят класифицирана информация за целите на осъществяваните от тях законоустановени функции при спазване на чл. 87, ал. 3 и 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.“

6. Създават се чл. 9б и 9в:

„Чл. 9б. (1) Когато при проучването и анализа на информацията, получена при условията и по реда на този закон, съмнението за финансиране на тероризъм не отпадне, дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ упражнява правомощията си по чл. 75, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.“

(2) Достъпът до информация при условията на чл. 75, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари може да се използва за целите на този закон, като пълна информация се предоставя при условията и по реда на чл. 75, ал. 3 и чл. 81, ал. 2 от същия закон.

(3) Прокуратурата, съответната служба за сигурност или обществен ред, компетентните специализирани дирекции на Държавна агенция „Национална сигурност“ и дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и

за отнемане на незаконно придобитото имущество, получили информация от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ по реда на ал. 1 и 2, предоставят на дирекцията обратна информация за това как е била използвана предоставената информация, за насочването ѝ към друг компетентен орган или институция, както и за резултатите от извършените въз основа на тази информация разследвания или проверки, включително относно образувано досъдебно производство.

(4) Предоставената от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ информация по ал. 1 и 2 представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация, ако не е класифицирана като държавна тайна по смисъла на същия закон.

Чл. 9в. (1) Предоставянето на информация в случаите по чл. 9, ал. 1 и 3 може да се извърши и по електронен път с квалифициран електронен подпис или с издаден от Държавна агенция „Национална сигурност“ сертификат за достъп. При получаване на информацията се извършва автоматично издаване на входящ номер и дата, които се изпращат на подателя с електронно съобщение.

(2) Условието и редът за издаване и използване на сертификата за достъп по ал. 1, видовете документи и данните, които могат да се подават чрез използването на квалифициран електронен подпис или сертификат за достъп, и редът за тяхното подаване по електронен път се определят с писмени указания на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Указанията се публикуват на интернет страницата на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(3) Обменът на информация по реда на чл. 9, ал. 6 и на чл. 9а и 9б може да се извършва чрез защитени канали за електронна комуникация при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация."

7. В чл. 11 ал. 1 се изменя така:

„(1) В случаите по чл. 9, ал. 1, 3 и 6 министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, или оправомощени от тях длъжностни лица могат да издадат писмена заповед за спиране на определена операция или сделка за срок до 5 работни дни, считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта, с цел извършване на анализ, потвърждаване на съмнението и разкриване на резултатите от извършения анализ на компетентните органи. След извършване на анализа дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно уведомява прокуратурата за спирането на операцията или сделката, като предоставя необходимата информация при запазване анонимността на лицето, извършило уведомяването по чл. 9, ал. 1, 3 и 6. Когато до изтичането на този срок не бъде наложен заповед или възбрана, лицето по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари може да извърши операцията или сделката."

8. Създава се чл. 11а:

„Чл. 11а. (1) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ използва получената при условията и по реда на този закон информация за извършване на стратегически анализи по чл. 84 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(2) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да използва информацията, получена по чл. 76, 77 и 78 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, и за целите на противодействието на финансирането на тероризма."

9. Член 14 се изменя така:

„Чл. 14. (1) Държавна агенция „Национална сигурност“ по своя инициатива и при запитване обменя информация по този закон със съответните международни органи, с

органите на Европейския съюз и с органи на други държави въз основа на международни договори и/или при условията на взаимност.

(2) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ по своя инициатива и при запитване обменя информация за съмнение за финансиране на тероризъм при условията и по реда на глава шеста, раздел II на Закона за мерките срещу изпирането на пари."

10. Създава се чл. 14а:

„Чл. 14а. Контролът по изпълнението на задълженията по този закон от лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари се извършва от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ по реда на глава девета от Закона за мерките срещу изпирането на пари."

11. Член 15 се изменя така:

„Чл. 15. (1) Който извърши или допусне да се извърши нарушение на чл. 6, ал. 1 - 4, чл. 7, ал. 1, чл. 9, ал. 1 и 3 и чл. 11, ал. 1 и 2, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва със:

1. глоба от 2000 до 10 000 лв., когато нарушителят е физическо лице;

2. имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв., когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец;

3. имуществена санкция от 30 000 до 100 000 лв., когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е:

1. по ал. 1, т. 1 - глоба от 5000 до 20 000 лв.;

2. по ал. 1, т. 2 - имуществена санкция от 40 000 до 100 000 лв.;

3. по ал. 1, т. 3 - имуществена санкция от 50 000 до 200 000 лв.

(3) За системни нарушения по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, наказанието е:

1. по ал. 1, т. 1 - глоба от 5000 до 2 000 000 лв.;

2. по ал. 1, т. 2 - имуществена санкция от 50 000 до 2 000 000 лв. или до двойния размер на облагата от нарушението, ако същата може да бъде установена;

3. по ал. 1, т. 3 - имуществена санкция от 100 000 до 10 000 000 лв. или до 10 на сто от годишния оборот, включително брутните приходи съгласно консолидирания отчет на крайното предприятие майка за предходната година, състоящи се от вземания по лихви и други подобни доходи, доходи от акции и други ценни книжа с променлива или фиксирана доходност и вземания от комисиони и/или такси.

(4) Глобите по ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 се налагат и на лице, което управлява и представлява лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и на лице, което отговаря за осъществяването или осъществява вътрешния контрол по изпълнението на задълженията на лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и правилника за прилагането му, когато тези лица са извършили или са допуснали, или са участвали в извършване на нарушение по ал. 1.

(5) За системни нарушения по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, наказанието е:

1. глоба от 5000 до 2 000 000 лв. - когато нарушителят е лице, което управлява и представлява лице по чл. 4, т. 7 и 12 - 35 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и лице, което отговаря за осъществяването или осъществява вътрешния контрол по изпълнението на задълженията на лице по чл. 4, т. 7 и 12 - 35 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и правилника за прилагането му, когато тези лица са извършили или са допуснали, или са участвали в извършване на нарушение по ал. 1;

2. глоба от 10 000 до 10 000 000 лв., когато нарушителят е лице, което управлява и представлява лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и лице, което отговаря за осъществяването или осъществява вътрешния

контрол по изпълнението на задълженията на лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и правилника за прилагането му, когато тези лица са извършили или са допуснали, или са участвали в извършване на нарушение по ал. 1.

(6) В случаите на нарушения, извършени от лице, което е гражданско дружество по смисъла на Закона за задълженията и договорите, адвокатско съдружие по смисъла на Закона за адвокатурата или друго неперсонифицирано правно образувание, глобите и имуществените санкции по ал. 1, 2 и 3 се налагат на управляващите съдружници и на лицата, които управляват и представляват лицето.

(7) Лице по ал. 4, на което е наложена глоба с влязло в сила наказателно постановление по ал. 5, не може да заема висша ръководна длъжност при лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари за срок една година.

(8) При условията на ал. 3 по предложение на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на министъра на вътрешните работи, или по своя инициатива органът, който е издал разрешението или лиценза за извършване на дейност на лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, може да отнеме издаденото разрешение или лиценз за съответната дейност или да разпореди заличаване на вписването - при регистрационен режим.

(9) Актовете по ал. 8 се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) Държавна агенция „Национална сигурност“ публикува своевременно на официалната си интернет страница информация за всички влезли в сила наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон. Публикуването се извършва при условията и по реда на чл. 122 от Закона за мерките срещу изпирането на пари."

12. В допълнителната разпоредба:

а) наименованието „Допълнителна разпоредба“ се изменя така: „Допълнителни разпоредби“;

б) в § 1:

аа) точка 3 се изменя така:

„3. „Финансиране на тероризъм“ е прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, и/или предоставяне на финансови услуги с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще бъдат използвани изцяло или частично за извършване на тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, кражба с цел набавяне на средства за извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.“;

бб) точка 4 се отменя;

вв) създава се т. 5:

„5. „Системно нарушение“ е налице, когато са извършени 5 или повече административни нарушения на този закон от същия вид в рамките на една година.“;

в) създава се нов § 1а:

„§ 1а. Този закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и

за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141/73 от 5 юни 2015 г.)."

§ 14. (1) Член 9в, ал. 1 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма се прилага след осигуряване на съответната техническа възможност и изграждане на защитени канали за електронна комуникация.

(2) Член 9в, ал. 3 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма се прилага след осигуряване на съответната техническа възможност и изграждане на автоматизирани информационни системи или мрежи.

Заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 42 от 28.05.2019 г., в сила от 28.05.2019 г.)

§ 45. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г. и бр. 7 и 27 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 11 се създава изречение второ: „Подаването на уведомление по ал. 6 или на вътрешен сигнал за съществуващо съмнение за финансиране на тероризъм от страна на служител или представител на лице по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, не е основание за прекратяване на трудовото или служебното му правоотношение или прилагането на други дисциплинарни мерки или санкции спрямо него.“

2. В чл. 9б:

а) в ал. 1 накрая се добавя „и при спазване на ограниченията, посочени в чл. 75, ал. 1 от същия закон“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) При получаване на мотивирани искания за предоставяне на информация от служба за сигурност или обществен ред по смисъла на § 1, т. 16 и 17 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари, от компетентна специализирана дирекция на Държавна агенция „Национална сигурност“ или от дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, когато същите са основани на съмнения за финансиране на тероризъм, дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ упражнява правомощията си по чл. 75 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

г) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1 и 3“;

д) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1 и 3“.

3. В чл. 14, ал. 2 се създава изречение второ: „В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.“

4. В чл. 15:

а) в ал. 1, в текста преди т. 1 думите „чл. 9, ал. 1 и 3“ се заменят с „чл. 9, ал. 1, 3 - 5, 8, 10 и 12 - 14“;

б) в ал. 3, в текста преди т. 1 думата „системни“ се заменя с „тежки или системни“;

в) в ал. 5, в текста преди т. 1 думата „системни“ се заменя с „тежки или системни“;

г) в ал. 8 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 2 и 3“.

5. В чл. 16 ал. 1 се изменя така:

„(1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“ или от определените длъжностни лица на Българската народна банка, Комисията за финансов надзор и Държавната комисия по хазарта. Наказателните постановления се

издават от министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, органа за надзор, от неговия ръководител или от оправомощени от тях длъжностни лица.“

б. В допълнителните разпоредби се създава § 1в:

„§ 1в. Този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.).“

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.)

§ 49. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г. и бр. 42 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари прилагат мерките по чл. 3, т. 1 - 4 от същия закон с оглед превенция на използването на финансовата система за целите на финансирането на тероризма при условията и по реда на чл. 5 - 9, глава втора, глава трета и глава седма от Закона за мерките срещу изпирането на пари и на този закон.“;

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) При съмнение и/или узнаване за финансиране на тероризъм лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни да уведомят незабавно и дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършване на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. В уведомлението лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари посочват максималния срок, в който операцията или сделката може да се отложат. В тези случаи дирекцията упражнява правомощията си по чл. 74 и 90 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.“;

в) в ал. 6 думите „ал. 3 и от държавен орган“ се заменят с „чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, и от техни служители, които не отговарят за прилагането на мерките срещу финансирането на тероризма, от държавен орган“;

г) в ал. 7 думите „ал. 3“ се заменят с „чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари“;

д) в ал. 11 изречение второ се изменя така: „**Подаването на уведомление по ал. 6 или на вътрешен сигнал за съществуващо съмнение за финансиране на тероризъм не е основание за прекратяване на трудовото или служебното правоотношение на лицето, подало уведомлението или сигнала, или за прилагане на други дисциплинарни мерки или санкции спрямо него.**“;

е) създава се нова ал. 12:

„(12) Лице, което е уволнено или на което са наложени други дисциплинарни мерки, или по отношение на което са отправени заплахи или предприети други действия, водещи до психически или физически тормоз, заради това, че е подало уведомление по ал. 6 или вътрешен сигнал за съществуващо съмнение за финансиране на тероризъм, има право на обезщетение за претърпените от него имуществени и

неимуществени вреди по съдебен ред, наред с правата за защита от незаконно уволнение и други права за защита срещу неравностойно или дискриминационно третиране.";

ж) досегашната ал. 12 става ал. 13 и в нея думите „и по чл. 88 от същия закон" се заменят с „от същия закон и органите по ал. 6" и след думите „ал. 7" се добавя „и 8";

з) досегашните ал. 13 и 14 стават съответно ал. 14 и 15 и в тях думите „докладването на съмнение" се заменят с „уведомяването";

и) досегашната ал. 15 става ал. 16.

2. В чл. 9а, ал. 3 думата „класифицирана" се заличава и думите „ал. 3 и 4" се заменят с „ал. 4".

3. В чл. 9б ал. 5 се отменя.

4. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите „чл. 9, ал. 1, 3 - 5, 8, 10 и 12 - 14" се заменят с „чл. 9, ал. 1 - 5, 8, 10 и 13 - 15";

б) алинея 10 се изменя така:

„(10) Държавна агенция „Национална сигурност", Българската народна банка, Комисията за финансов надзор и Държавната комисия по хазарта публикуват своевременно на официалните си интернет страници информация за влезите в сила актове за прилагане на предвидените в този закон принудителни административни мерки и наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон. В публикациите се съдържа информация за нарушителя, вида и естеството на нарушението и вида на наложената мярка или наказание и неговия размер. На публикуване подлежи и информация за съдебните актове, с които са отменени влезли в сила наказателни постановления след възобновяване на административнонаказателно производство по чл. 70 от Закона за административните нарушения и наказания. Публикуването се извършва при условията и по реда на чл. 122 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" информира Европейските надзорни органи за всички наложени на лица по чл. 4, т. 1 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари административни наказания за нарушения на този закон, както и за всички приложени спрямо тези лица принудителни административни мерки по този закон, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него."

§ 58. В срок до 10 септември 2020 г. Българската народна банка предприема действия и създава необходимата организация във връзка с подаването от страна на банките, платежните институции и дружествата за електронни пари на необходимата допълнителна информация и въвеждането ѝ в електронната информационна система по чл. 56а от Закона за кредитните институции.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за хазарта (ДВ, бр. 69 от 04.08.2020 г.)

§ 96. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г. и бр. 42 и 94 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15, ал. 10 думите „Държавната комисия по хазарта" се заменят с „Националната агенция за приходите".

2. В чл. 16, ал. 1 след думите „Национална сигурност" се добавя „Националната агенция за приходите", а думите „Комисията за финансов надзор и Държавната комисия по хазарта" се заменят с „и Комисията за финансов надзор".

Заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ДВ, бр. 21 от 12.03.2021 г.)

§ 25. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г., бр. 42 и 94 от 2019 г. и бр. 69 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 6:

а) създава се ново изречение второ: „Органите на Националната агенция за приходите и митническите органи са длъжни да предоставят информация на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно, ако при осъществяване на законоустановените си функции установят факти и обстоятелства, които може да са свързани с финансиране на тероризъм.“;

б) досегашното изречение второ става изречение трето.

2. В чл. 15:

а) в ал. 5, т. 1 навсякъде думите „и 12 - 35“ се заменят с „и 12 - 39“;

б) в ал. 10, изречение пето думите „Европейските надзорни органи“ се заменят с „Европейския банков орган“.

3. В чл. 16, ал. 1, изречение първо след думите „Националната агенция за приходите“ съюзът „или“ се заменя със запетая, а думите „и Комисията за финансов надзор“ се заменят с „или от определените от органите на Комисията за финансов надзор длъжностни лица“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари

(ДВ, бр. 60 от 14.07.2023 г., в сила от 14.07.2023 г.)

§ 29. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г., бр. 42 и 94 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г. и бр. 21 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 9 ал. 8 се отменя.

2. В чл. 15, ал. 1 думите „чл. 9, ал. 1 - 5, 8, 10 и 13 - 15“ се заменят с „чл. 9, ал. 1 - 5, 10 и 13 - 15“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари

(ДВ, бр. 84 от 06.10.2023 г.)

§ 66. Заварените административнонаказателни производства за нарушения по Закона за мерките срещу изпирането на пари, Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и по Закона за регистър БУЛСТАТ се довършват по досегашния ред.

§ 71. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г., бр. 42 и 94 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 60 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2 и 3:

„(2) Държавна агенция „Национална сигурност“, Министерството на вътрешните работи, Министерството на финансите, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и Прокуратурата на Република България обменят информация, необходима за осъществяване целите на този закон.

(3) Обменът по ал. 1 - 2 не може да бъде отказан или ограничен по съображения за служебна, банкова, търговска или професионална тайна или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация.”

2. Член 4а се изменя така:

„Чл. 4а. (1) Въз основа на информацията от обмена по чл. 4 и информацията, придобита при изпълнение на други законоустановени функции на Държавна агенция „Национална сигурност“, агенцията установява физически лица, юридически лица, групи и организации, осъществяващи дейност, свързана с тероризъм или финансирането му, които отговарят на критериите за включване в санкционните списъци по резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции.

(2) В случаите по ал. 1, когато може основателно да се приеме, че физически лица, юридически лица, групи и организации отговарят на критериите за включване в санкционните списъци по резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласувано с министъра на вътрешните работи изготвя мотивирано становище до Министерския съвет за отправяне на предложение до съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации за включване на тези физически лица, юридически лица, групи и организации в санкционните списъци на резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) и на последващите ги резолюции.

(3) Когато в резултат на обмена по чл. 4 или при изпълнение на други законоустановени функции на Държавна агенция „Национална сигурност“ се установи, че са отпаднали критериите, въз основа на които физически лица, юридически лица, групи и организации са били включени в санкционните списъци на резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласувано с министъра на вътрешните работи изготвя мотивирано становище до Министерския съвет за отправяне на предложение до съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации за изключване на тези физически лица, юридически лица, групи и организации от санкционните списъци на резолюции 1267 (1999), 1988 (2011), 1989 (2011) и 2253 (2015) и на последващите ги резолюции.

(4) За изготвяне на предложенията по ал. 2, 3 и 9 се прилагат насоките, процедурите и стандартните формуляри, приети от съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации.

(5) Предложенията по ал. 2, 3 и 9 се отправят до съответните комитети по санкциите на Организацията на обединените нации от Министерския съвет чрез министъра на външните работи.

(6) Становищата и предложенията по ал. 2, 3 и 9 се изготвят независимо от наличието или липсата на наказателно производство.

(7) Физически лица, юридически лица, групи и организации, които са включени в санкционния списък на резолюции 1267 (1999), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции,

могат лично или чрез представител да подадат молба до офиса на омбудсмана по съответната резолюция на Организацията на обединените нации за изключването си от този списък. Данните за контакт и за мандата на офиса на омбудсмана по съответните резолюции на Организацията на обединените нации се публикуват на интернет страницата на Министерството на външните работи.

(8) Министерството на вътрешните работи уведомява физическите лица, юридически лица, групи и организации, които са включени в санкционния списък на резолюции 1267 (1999), 1989 (2011) и 2253 (2015) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите ги резолюции по реда на ал. 2, за възможностите за подаване на молба до офиса на омбудсмана по съответните резолюции на Организацията на обединените нации, както и за наличието на данни за контакт и за мандата на офиса на омбудсмана по съответните резолюции на Организацията на обединените нации на интернет страницата на Министерството на външните работи. Когато адресът не е известен, уведомяването се извършва чрез публикуване на известие на интернет страниците на Министерството на вътрешните работи и Министерството на външните работи.

(9) Физически лица, юридически лица, групи и организации, които са включени в санкционния списък на резолюция 1988 (2011) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на последващите я резолюции, могат лично или чрез представител да подадат молба до Министерския съвет за изключването си от този списък. В тези случаи Министерският съвет може да отправи предложение до съответния комитет по санкциите на Организацията на обединените нации за изключването им въз основа на мотивирани становища на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и министъра на вътрешните работи дали критериите, въз основа на които тези физически лица, юридически лица, групи и организации са били включени в санкционния списък, са отпаднали. Становищата се предоставят в срок 5 работни дни от поискването им."

3. В чл. 4б, т. 1 думите „Европейския парламент и на Съвета“ се заменят със „Съвета на Европейския съюз“.

4. В чл. 4в, ал. 1 думите „Европейския парламент и на Съвета“ се заменят със „Съвета на Европейския съюз“.

5. В чл. 5:

а) в ал. 2:

аа) създават се нова т. 3 и т. 4:

„3. лица, притежавани или контролирани пряко или непряко от лица по т. 1 и 2;

4. лица, действащи от името, за сметка на или по указание на лица по т. 1 и 2;”

бб) досегашната т. 3 става т. 5;

б) в ал. 3 думите „т. 3“ се заменят с „т. 5“, след думата „получено“ се добавя „мотивирано“, а накрая се добавя „и след преценка, че може основателно да се приеме, че предложеното за включване в списъка по чл. 4б, т. 3 лице отговаря на критериите по ал. 2, т. 1, 2 - 4. Преценката се извършва въз основа на писмени становища, предоставени от министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. Становищата се предоставят в срок 5 работни дни от поискването им.”;

в) създават се нови ал. 5 и 6:

„(5) По предложение на министъра на вътрешните работи, на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на главния прокурор Министерският съвет може чрез министъра на външните работи да отправи искане до друга държава за прилагане на мерките по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 спрямо лица от списъка по чл. 4б, т. 3. В тези случаи с искането се предоставят всички налични идентификационни данни за лицата, както и изчерпателна информация, която обосновава направеното искане и може да подпомогне другата държава при вземането на решение по искането.

(6) Лицата по ал. 2 могат лично или чрез представител да подадат възражение до Министерския съвет с искане за изключването им от списъка по чл. 46, т. 3. В тези случаи Министерският съвет може да поиска мотивирани становища от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, министъра на вътрешните работи и от главния прокурор с оглед на преценка за наличието на основания за изключването на лицата от списъка по чл. 46, т. 3. Становищата се предоставят в срок 5 работни дни от поискването им.”;

г) досегашната ал. 5 става ал. 7;

д) досегашната ал. 6 става ал. 8 и в нея думите „ал. 5“ се заменят с „ал. 7“;

е) досегашната ал. 7 става ал. 9 и в нея в изречение първо думите „или по искане на заинтересованите лица“ се заличават, създава се ново изречение второ: „Процедура за заличаване на лице от списъка може да бъде започната и при подадено искане от заинтересованите лица по реда на ал. 6.“, а досегашното изречение второ става изречение трето;

ж) досегашната ал. 8 става ал. 10.

6. В чл. 5а, ал. 1, т. 1 думите „Европейския парламент и на Съвета“ се заменят със „Съвета на Европейския съюз“.

7. В чл. 5б, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и за условията за преустановяването им“.

8. В чл. 7, ал. 1 след думата „предоставят“ се добавя „пряко или косвено“, а след думите „чл. 46, т. 2 и 3“ се добавя „и на лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание“.

9. В чл. 9а ал. 2 се отменя.

10. В чл. 12:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 думите „7-дневен“ се заменят с „двудневен“;

б) в ал. 2 думите „Европейския парламент и на Съвета“ се заменят със „Съвета на Европейския съюз“.

11. В чл. 14а:

а) досегашният текст става ал. 1 и в нея думата „извършва“ се заменя с „упражнява“;

б) създават се ал. 2 и 3:

„(2) Контрол за изпълнението на задълженията по този закон от лицата по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари се упражнява по реда на глава девета от Закона за мерките срещу изпирането на пари и съответно от:

1. Българската народна банка - по отношение на:

а) лицензираните от нея лица по чл. 4, т. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, предложение второ, включително клонове на кредитни институции от трета държава, както и по отношение на установени на територията на Република България клонове на кредитни институции, лицензирани в други държави членки, в случаите, посочени в Закона за кредитните институции, включително по отношение на дейността им по чл. 6 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

б) лицензираните от нея лица по чл. 4, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, включително по отношение на дейността им чрез представители на територията на Република България, както и по отношение на дейността, осъществявана чрез клонове или представители на територията на Република България, на платежни институции и дружества за електронни пари, лицензирани в други държави членки;

2. Комисията за финансов надзор и нейните органи - по отношение на лицата по чл. 4, т. 5 и 8 - 11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари с изключение на банките - инвестиционни посредници по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

3. Националната агенция за приходите - по отношение на лицата по чл. 4, т. 21 от Закона за мерките срещу изпирането на пари;

4. Комисията за регулиране на съобщенията - по отношение на лицата по чл. 4, т. 7 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(3) Проверки по изпълнението на изискванията на този закон от поднадзорните лица се извършват и от органите за надзор по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари извън тези по ал. 2. При констатиране на нарушение органите за надзор по изречение първо незабавно уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, като изпращат извлечение от констативния акт в съответната част и информация за предприетите мерки."

12. Създава се чл. 146:

„Чл. 146. Контролът по изпълнението на задълженията по този закон от лицата, които не попадат в кръга на чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, се упражнява от министъра на вътрешните работи."

13. В чл. 16, ал. 1, в изречение първо след думите „Българската народна банка“ съюзът „или“ се заличава и се поставя запетая, след думите „Комисията за финансов надзор длъжностни лица“ се добавя „или от оправомощените от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията служители“, а в изречение второ накрая се поставя запетая и се добавя „а в случаите от компетентността на Комисията за регулиране на съобщенията - от председателя на комисията или изрично оправомощено от него длъжностно лице“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за противодействие на корупцията (ДВ, бр. 84 от 06.10.2023 г., в сила от 06.10.2023 г.)

§ 43. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г., бр. 42 и 94 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 60 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 2 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 4а думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 9б, ал. 2 и 4 думите „дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.